

Červenodvorský turistický klub

Nadešel den, kdy se parta jedenácti dobrodruhů z červenodvorské léčebny vydává na historicky první víkendovou třídní túru. Ta se skládá ze spaní pod širákem a do nohou je naplánováno 45km, plus veškeré vybavení včetně jídla bude na zádech těchto turistů v krosnách, které dozajista nebudou z nejlhčích. Zdánlivě nelehký to výšlap, však našli se i tací z nás, co fyzickou kondicí zcela neoplývají, ale vidina výletu, plus tři dny v lese byla velmi lákavá. Vše se tedy domluvilo a nic už nebránilo tomu, aby se 26.7.2019 v 15:00 vyrazili psát dějiny červenodvorského turistického klubu.

Trasa co nás čekala zněla následovně. Autobusem do Horní stropnice. Pak už vše pěšky. První trasa na Kraví horu, tam přenocovat, ráno přes hřebeny Novohradských hor, přes Kuní horu, Cikánský vrch a po červené do Benešova nad Černou. Tam je plánovaný oběd a po sléze se půjde na zříceninu hradu Sokolčíc, kde se přenocuje a třetí den stále pěšky až do Kaplice. Z Kaplice autobusem do Českého Krumlova a následně z Krumlova pěšky zpět na červenodvorskou základnu.

Plán to byl skvělý a natěšení turisté byli na místě. Náš zdatný průvodce též a tak se vyrazilo vstříc novým dobrodružstvím.

Již první den po příjezdu do Horní stropnice bylo vše jak má být. Autobus měl zpoždění, tudíž navazovací spoj nám ujel a my museli počkat asi dvě hodiny na jiný autobusový spoj abychom se dostali tam, kam jsme potřebovali. Tudíž plán na první den bylo i nutné přehodnotit z důvodu časového zpoždění.

Nevadí, řekli jsme si, jen trochu pozměníme plán. První den se tedy neušlo cílených 8km, nýbrž pouhé 2km, ale spaní u rybníka cca 5km pod Kraví horou bylo velmi pěkné, místy i romantické místo. Nic tedy nebránilo tomu, abychom se tam utábořili na přečkání první noci.

Pro někoho to byla možná první zkušenost s přespáním pod širým nebem, ale všichni jsme jednali jako zkušení trempové. Rozmístění spacáků šlo jednotlivým jedincům velmi bravurně. I následná příprava ohniště a neméně důležitých pokrmů byla zcela profesionální. Krájení buřtů, rozdělání hořčice, rovněž výroba proutků na opékání kýžených špekáčků potřebuje trempskeho ducha, nezanedbatelné zkušenosti a šikovné ruce. Vše to probíhalo za různě probíhajících konverzací mezi mísíci turisty. Nechyběl klid, pohoda, ani originální humor, který je nám vlastní a hluk z našeho smíchu určitě plašil ryby místním rybářům.

Bylo to skvělé.

Druhý den jsme vstávali asi v sedm hodin ráno. Členové týmu mužského pohlaví se projeví jako stateční otužilci. Svlékli se do trenýrek a všichni naskákali do přilehlého rybníka na raní koupání. Voda měla přiměřenou teplotu k otužení a za různých povyků a halekání proběhla příjemná raní koupel v krásné přírodě.

Po sléze se celá parta na snídala. Dali jsme si raní kávu, čaj, připravený chléb a byl i borůvkový koláč, který přišel opravdu k chuti. Po vydatné snídani se celý tábor sbalil. Místo přespání jsme uvedli do původního stavu a vyrazilo se směr Kraví hora a dále přes hřebeny Novohradských hor. Byla to krásná cesta skoro nedotčenou přírodou. Každý šel svým tempem a tudíž se utvořily skupinky dle fyzických možností. Ti nejzdatnější vždy po čase čekali na ostatní skupinky tak, abychom se vždy zase všichni sešli, řekli co bylo třeba a hlavně zjistili, zda-li jsme všichni v pořádku a jak, kdo na tom je. Chytli jsme však trempskeho a turistického ducha již od rána, nechyběl tedy zpěv různých písní, vyprávění historek a co jsi budeme povídat, nálada byla skvělá. Počasí nám též přálo a tak každý z nás chytal bronz dle možností svého pigmentu.

O chvíli nás ovšem čekala ukázka naší fyzické zdatnosti, o, které pro zatím nikdo z nás nepochyboval. Čekal nás výstup na Kraví horu a po sléze vršky Novohradských hor, kde je převýšení cca 800-900 m.n.m. a to nás čekalo třikrát po sobě. Při prvním výstupu jsem měl kolikrát pocit, že jsme na horolezecké výpravě a sešli jsme ze stezky. Zpěv a radostné halekání v různých pěveckých výškách postupně ustávalo. Přešlo v klid, funění a u některých bylo evidentní, že si něco brblali pod vousy. Nikdo se ale nevzdával, všichni zapojili své síly a nabytého turistického ducha, který nás provázel celou výpravou. To ,co nás čekalo na hoře, byla opravdová nádhera. Postupně

jsme vyšplhali na rozhlednu, kde byl nádherný pohled na přilehlou krajinu pod námi. Srdce každému zaplesalo.

U této rozhledny jsme si odpočinuli a vyrazili jsme dál po plánované trase přes hřebeny Novohradských hor. Opět jsme šli krásnou krajinou, z které jsme čerpali energii a klid. Kochání se, rozmluvy s ostatními členy výpravy a občasný zpěv písni nás doprovázeli celou cestu. Už nás ani tolik nepřekvapili ostatní převýšení a začali jsme si to užívat, užívali jsem si i pomalu přicházející únavu, jelikož to byla únava z velmi dobře ztráveného času.

Odpoledne jsme dorazili do Benešova nad Černou, kde jsem měli od našeho organizátora zajištěné pohostinství. Dorazili jsme v různých skupinkách dle fyzických možností, někdo se smál více, někdo méně, někdo sotva lezl, ale všichni jsme byli spokojení. Nejvíce spokojenosti zářilo z očí každého z nás, když mu na stůl přistálo jídlo, ať to byl smažený sír, nebo guláš s knedlíky přes celý talíř. Nechyběl ani dezert. Zmrzlina, ovoce a opravdu velké množství šlehačky. Vše to do nás padalo jako by jsme nejedli celý týden. Takto jsme doplnili vydanou energii a s velkým díky a opětovným elánem, jsme se vydali dalších 8km na zříceninu hradu Sokolčí, kde bylo plánované nocování.

K večeru jsme dorazili pod kýžený hrad a začali rozdělovat tábořiště. Byla předpověď hrozících srážek, tudíž jsme začali s přípravou nocoviště odolnému proti větru, dešti. Zde jsme se ukázali jako opravdu šikovný, zručný tým. Každý přiložil ruku k dílu, kde bylo třeba. Příslušníci turistického klubu ženského pohlaví začali s přípravou večeře. Z mužů šel někdo pro dřevo na oheň a ostatní chystali příbytek plachtového typu. Tento příbytek se nám zdařilo postavit přesně tak, jak jsme se při stavění domlouvali. Rovněž o pevnosti a účinnosti nebylo pochyb. Hned do příchodu prvního deště a za foukání větru. Nepovedlo se. Musel přijít plán B a ten byl lepší a účinnější. Opět se zdařilo příbytek vytvořit a o pevnosti jsme byli naprosto přesvědčeni. O několik minut později přestalo pršet, foukat a až do rána nepadla ani kapka. Plachta nad nocovištěm, vydržela celou noc!

Večeři jsme měli též skvělou. Náš průvodce nám na ohni uvařil vynikající chili con carne. Mohli jsme si vybrat z masové varianty a vegetariánské. Co si přát víc uprostřed lesa. Komfort skoro jako u Pohlreicha. Všichni jsme si opravdu pochutnali.

Tento večer byl v duchu výborného jídla, koupání se v tůňce, nutné toalety a hledání příhodného místa, povídání si, legrace, vzájemné pomoci a odpočinku.

Ráno se opět vstávalo kolem sedmé hodiny. Uvařil se čaj, káva, byl chléb s pomazánkou a zbytky od večeře. V klidném a pohodovém rytmu jsme pojedli, popovídali a již jsme si sdělovali zážitky z cesty.

Po snídaňovém rituálu, se začalo uklízet nocoviště a vše se uvedlo opět do původního stavu. Posílení odpočinkem, příjemným večerem a neméně příjemnou koupelí, jsme opět vyrazili. Tento den již byl, ale pomalu směrem zpět, na naši základnu v Červeném Dvoře, kam půjdeme přes Kaplici. V Kaplici na sedneme na autobus, který nás odveze do Českého Krumlova a po sléze posledních 12km pěšky do Červeného Dvora.

Tento poslední den jsme si užívali opravdu na plno, nohy a celá naše těla si již zvykli na zátěž a pěší rytmus, nebyl tedy důvod k žádným bolavým stížnostem. Příjemná atmosféra se linula celým turistickým klubem a jediné co nám přišlo trochu líto, bylo to, že tato pilotní akce, se pomalu chýlí ke konci. Cestou kousek za Krumlovem jsme si ještě užili malé osvěžení v řece a k večeru jsme dorazili zpět na naši základnu.

Unavení, ale šťastní.

Tato akce byla první svého druhu v tomto zařízení. Jako účastník jsem velmi rád, že jsem se jí účastnil a nejen já, ale i ostatní, jsme velmi rádi, že se takové akce pořádají. Je to příjemný zážitek, poznáme se mezi sebou, dokážeme přijít na jiné myšlenky, uvolníme se a je to určitě prospěšné i v následné naší terapii.

Velké díky patří panu primáři a zakladateli červenodvorského turistického klubu.